

U S N E S E N Í

Okresní soud Praha-západ rozhodl předsedou senátu JUDr. Ing. arch. Zdeňkem Blažkem jako samosoudcem ve věci žalobce MUDr. V [redacted] V [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], zastoupeného: Mgr. Viktor Pavlík, advokát se sídlem Opatovická 4, 110 00, Praha 1, proti žalovanému J [redacted] P [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], zastoupeného: JUDr. Vladimír Vaněk, advokát se sídlem Karlovo nám. 28/559, 120 00, Praha 2, o žalobě pro zmatečnost podané žalovaným

t a k t o :

- I. **Pokud se žalovaný domáhal, aby soud usnesením zrušil rozsudek Okresního soudu Praha-západ ze dne 4.12.2008 č.j. 7 C 199/2008-49, který nabyl právní moc dne 18.12.2008, žaloba se zamítá**
- II. **Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na nákladech řízení částku ve výši 17.424,--Kč, a to do 3 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám Mgr. Viktora Pavlíka, advokáta.**
- III. **Žalovaný je povinen zaplatit České republice náhradu nákladů řízení ve výši 17.360,- Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto usnesení na účet Okresního soudu Praha-západ.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalovaný se svou žalobou pro zmatečnost podanou ke zdejšímu soudu domáhal zrušení rozsudku zdejšího soudu ze dne 4.12.2008 č.j. 7 C 199/2008-49, který nabyl právní moc dne 18.12.2008. Dále uvedl, že rozsudek podává z důvodů uvedených v § 229 odst. 1 písm. c) o.s.ř., neboť žalovaný neměl procesní způsobilost být účastníkem řízení, v řízení nebyl zastoupen opatrovníkem ode dne podání žaloby až po vydání rozhodnutí - rozsudku Okresního soudu Praha-západ ze dne 4.12.2008 č.j. 7 C 199/2008-49, který nabyl právní moc dne 18.12.2008 a nebyl schopen činit pro svůj duševní stav právní úkony. Žalovaný byl v roce 2008 velmi vážně nemocen a dne 29.7.2008 prodělal [redacted] na [redacted]. Žalovaný v období před a po neurochirurgické operaci nebyl pro svůj duševní stav činit právní úkony. Vzhledem k charakteru nádoru a jeho velikosti je možno tato období ohraničit dobou nejméně jednoho roku před operací a jednoho roku po operaci, což vyplývá ze znaleckých posudků, a to i z revizního znaleckého posudku provedeného znaleckým ústavem. Žaloba je podána včas, v subjektivní tříměsíční lhůtě, jak plyne z revizního znaleckého posudku.

Žalobce ve svém vyjádření uvedl, že bez ohledu na skutečnost, byla-li žaloba podána včas či nikoliv, pak zde stejně není důvod dle ust. § 229 odst. 1 písm. c) o.s.ř., když dle ustálené judikatury platí, že fyzická osoba, která je ve smyslu ustanovení § 8 odst. 1 obč.zák. způsobilá vlastními právními úkony nabývat práv a brát na sebe povinnosti, má procesní způsobilost, ledaže by způsobilost k právním úkonům byla pravomocným rozhodnutím soudu zbavena. Odkázal na příslušnou judikaturu i na aktuální rozhodnutí obecného soudu - Okresního soudu Praha –východ ze dne 4.3.2014 č.j. 7 C 132/2010-105. Uvedl, že žalovaný nebyl pravomocným rozhodnutím soudu zbaven nebo omezen způsobilosti k právním úkonům. Proto navrhl, aby byl návrh zamítnut.

Ve věci bylo rozhodnuto usnesením zdejšího soudu ze dne 12.1.2012, tak, že žaloba byla zamítnuta, a to pro neprokázání podání včasnosti žaloby, tedy podání žaloby žalovaným v subjektivní lhůtě dle ust § 234 odst. 2 o.s.ř. .

Proti tomuto usnesení podal žalovaný odvolání, kterému bylo Krajským soudem v Praze jako soudem odvolacím vyhověno, kdy tento svým usnesením ze dne 4.4.2013 č.j. 30 Co 9/2013-177 rozhodnutí soudu prvního stupně zrušil a vrátil soudu prvnímu stupně k novému projednání. Odvolací soud (aniž by sám u jednání žalovaného poučil dle § 118a odst. 2 os.ř., když nepovažoval toto poučení soudem prvního stupně za řádné) uvedl ve svém odůvodnění mimo jiné: „Další postup soudu I. stupně vyplývá z toho, co bylo naznačeno výše. Soud I. stupně se především bude zabývat tím, zda ke dni označeném žalovaným, tj. ke dni 26.5.2011, byl zdravotní stav žalovaného takový, že nemohl před soudem samostatně jednat; respektive bude se zabývat zjištěním, kdy odpadla překážka, pro kterou nemohl před soudem samostatně jednat nebo samostatně vystupovat. Pro posouzení této otázky se jeví jako nezbytné doplnit důkazní řízení podle návrhů účastníků vypracováním znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie a případně i neurologie, ohledně zdravotního stavu žalovaného ke dni 26.5.2011. Na základě zjištění, které učiní z doplňujícího dokazování, soud I. stupně znovu posoudí, zda žaloba pro zmatečnost byla v této věci žalovaným – z hlediska běhu tříměsíční subjektivní lhůty ve smyslu § 234 odst. 2 o.s.ř. – podána včas.“ (*cit. Usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 4.4.2013 č.j. 30 Co 9/2013-177, str.6*)

Soud prvního stupně v souladu s tímto ustanovil znalce, a to znalecký ústav – Univerzitu Karlovu, 3.lékařskou fakultu, aby ve smyslu shora uvedeného (mimo jiné) soudu zodpověděl na otázku, kdy odpadla překážka, pro kterou nemohl žalovaný před soudem samostatně jednat nebo samostatně vystupovat.

Ze znaleckého posudku shora uvedeného znaleckého ústavu jako odpověď na shora uvedenou otázku vyplynulo, že „nelze datum přesně určit, na základě výsledků psychologických a psychiatrických vyšetření jej lze stanovit v časovém intervalu mezi 23.5.2011 a 18.10.2011.“ (*cit.ze znaleckého posudku Univerzity Karlovy, 3.lékařské fakulty ze dne 31.3.2014 č.j. 2/28-22-2013-3.LFUK*).

Soud ve věci následně nařídil jednání a provedl veškeré žalovaným do začátku jednání navržené důkazy, především všechny založené znalecké posudky, zkoumající duševní stav žalovaného, včetně výše citovaného revizního znaleckého posudku (jak je patrné z protokolu z jednání z 13.10.2014). V tomto směru soud pouze zamítl návrh na výslech jednotlivých znalců, když tyto výsledky vzhledem k vypracovaným znaleckým posudkům by sami o sobě těžko mohli přinést nové skutečnosti ve věci. Soud tyto důkazy provedl, včetně důkazu,

jehož provedení mu bylo uloženo odvolacím soudem, nevyvodil z nich však žádné relevantní názory, a to vzhledem ke skutečnosti uvedené níže.

Soud (při vědomí povinnosti respektovat právní názor soudu odvolacího) však vzhledem k judikatuře Nejvyššího soudu ČR, která má pro rozhodování soudu prvního stupně přednosti i před právním názorem soudu odvolacího, poučil žalovaného o svém jiném právním názoru na věc, dle § 118a odst. 2 o.s.ř., tedy o právní názor vyplývající z rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, a to sp.zn. 21 Cdo 1637/2011 a 2 Cdon 1541/97, o procesní způsobilosti účastníka řízení, že tedy „fyzická osoba, která je ve smyslu ustanovení § 8 odst. 1 obč.zák. způsobilá vlastními právními úkony nabývat práv a brát na sebe povinnosti, má procesní způsobilost, ledaže by způsobilost k právním úkonům byl pravomocným rozhodnutím soudu zbavena“ (cit z rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 21 Cdo 1637/2011) a dále, že „nebyl-li dovolatel zbaven způsobilosti k právním úkonům ani v této způsobilosti omezen, nemůže být splněna podmínka, že neměl procesní způsobilost; k jejímu založení nepostačí, že řízení o zbavení způsobilosti k právním úkonům bylo toliko zahájeno“ (cit. z rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, sp.zn. 2 Cdon 1541/97). A tedy, nechť žalovaný doplní svá tvrzení v tom smyslu, že žalovaný J. P. byl zbaven nebo omezen způsobilosti k právním úkonům v době řízení vedeného u zdejšího soudu pod sp.zn. 7 C 199/2008 (kdy v poučení před soudem byla podrobně uvedena jednotlivá data podání žaloby, uznání nároku, rozhodnutí soudu atd..). Zároveň byl žalovaný, resp. jeho právní zástupce poučen o následcích nesplnění této výzvy. Vzhledem k tomu, že následná tvrzení uváděná právním zástupcem (třebaže tento výslovně uvedl, že poučení porozuměl) nebyla vzhledem k poučení relevantní, soud opětovně tohoto poučil jako shora (dle § 118a odst. 2 o.s.ř.). I tehdy opětovně zástupce žalovaného uvedl, že poučení porozuměl, následně uvedl, že neví, zda-li u zdejšího soudu probíhalo řízení o omezení způsobilosti k právním úkonům žalovaného v době před tím, než převzal jeho právní zastoupení tedy k 7.6.2011.

(Soud dále připomíná, že v tomto směru poučení nemohl zástupce žalovaného nijak překvapit, když v tomto směru již jako své stanovisko toto uváděl i žalobce ve svém písemném podání z 16.7.2014, které bylo zástupci žalovaného soudem doručeno dne 21.7.2014, s tím, že se má k tomuto vyjádřit, zvláště pak k tvrzením vyplývajícím z judikatury NS ČR. Žalovaný pak těžko mohl být odlišným právním názorem soudu nějak překvapen, na tuto právní argumentaci se mohl dostatečně připravit, a to v období cca 2,5 měsíců)

Následně však právní zástupce žalovaného uvedl soudu, že „neporozuměl poučení soudu v tom směru, v čem jsou následky nesplnění této výzvy, tedy rizika neúspěchu ve věci.“ K tomu soud uvádí, že považuje toto prohlášení považuje ze strany zástupce žalovaného za účelové, které má žalovanému přinést procesní výhody, za obstrukční jednání, když zástupce žalovaného při shodném poučení dokonce dvakrát výslovně uvedl, že poučení porozuměl, z jeho slovního projevu vůbec nebylo pochyb, že zcela jistě ví, co je předmětem poučení, jaké skutečnosti má dotvrdit, co tím soud myslí (a to jednak věcným obsahem poučení dle § 118a odst. 2 o.s.ř., jednak následkům nesplnění této výzvy, tedy riziku neúspěchu ve věci)

Následně u jednání zástupce žalovaného podal námitku podjatosti vůči předsedovi senátu. Uvedl, že poměr předsedy senátu je nepřátelský vůči žalovanému, a že z jeho chování je patrné, že straní žalobci a jeho rodině.

K této námitce podjatosti zástupce žalobce uvedl, že je nepodložená, motivovaná předneseným právním názorem soudu a jako taková nedůvodná. Z ničeho nevyplývá, že by předseda senátu byl podjatý.

Soud k tomu uvádí následující: Předseda senátu JUDr. Ing.arch. Zdeněk Blažek nezná osobně žádnou osobu zúčastněnou na řízení, ani žalobce, ani žalovaného ani jejich právní zástupce. Osobně nezná ani JUDr. V [REDAKCE], žalobcovu matku, která dle tvrzení žalovaného (a to pravdivého, jak plyne i z obsahu tohoto spisu) byla soudkyní Krajského soudu v Praze. Je možné, že se s touto osobou v minulosti setkal (například při školeních pořádaných Krajským soudem v Praze), nikdy mu však tato nebyla přestavena, nikdy s ní případně nehovořil s vědomím, že se jedná o JUDr, V [REDAKCE] a neví ani jak tato osoba vypadá. Stejně tak předseda senátu nezná ani jiné osoby zmíněné žalovaným, tedy JUDr. Švece, MUDr. Novotnou, MUDr. V [REDAKCE]. Předseda senátu samozřejmě zná a je v kolegiální pravidelném styku s místopředsedou zdejšího soudu JUDr. Havrdou, není však pravda, že by tento projevil před předsedou senátu zájem na tom, aby nedošlo ke zrušení rozhodnutí ve věci sp.zn. 7 C 199/2008, na předsedu senátu ze strany JUDr. Havrdy nebyl činěn v tomto řízení žádný nátlak. Předseda senátu tedy uvádí, že se necítí podjatý v této věci a nevidí žádný racionální důvod pro své vyloučení v této věci.

Z tvrzení zástupce žalovaného po poučení ve smyslu § 118a odst. 2 o.s.ř. následně vyplynulo, že žádné řízení o zbavení či omezení způsobilosti k právním úkonům v době před a během řízení sp.zn. 7 C 199/2008 neproběhlo. Ostatně tato skutečnost vyplynula i z obsahu všech znaleckých posudků, které soud u jednání provedl k důkazu. Proto soud zamítl provedení důkazů obsahem spisů 11 Nc 658/2011 (toto řízení probíhalo, jak plyne již ze spisové značky v roce 2011, a dle tvrzení žalovaného byl předmětem řízení návrh, aby soud rozhodl, že žalovaný byl omezen ve způsobilosti k právním úkonům v období od 1.1.2007 do 31.12.2009. Tento návrh byl zamítnut, s tím že nelze zpětně omezit způsobilost k právním úkonům) a dále spisem 7 C 199/2008. K těmto důkazům soud pouze podotýká, že soudem přednesený právní názor u jednání nebyl pro žalovaného žádným překvapivým názorem, a to právě proto, co plynulo z jeho tvrzení o podaném návrhu v řízení 11 Nc 658/2011, kdy sám usiloval o omezení své způsobilosti k právním úkonům zpětně. Navíc je zřejmé, že kdyby žalovaný byl zbaven nebo omezen způsobilosti k právním úkonům již v době probíhajícího řízení sp.zn. 7 C 199/2008, pak by nepodával logicky návrh v řízení 11 Nc 658/2011, kde právě mělo být určeno, že žalovaný byl omezen ve způsobilosti k právním úkonům v období od 1.1.2007 do 31.12.2009.

Soud dále zamítl provedení důkazů svědeckými výpověďmi JUDr. Filipa Havrdy, Mgr. Šárky Podlenové, JUDr. Jiřího Švece, znaleckého posudku z oboru písmoznalectví, výslechu znalců doktorů: Tichého, Klose, Eflera a zpracovatele znaleckého posudku ústavního. Zamítl je pro nadbytečnost, protože žádný z těchto důkazů nebyl k tvrzením relevantním skutečností, jak měly být tyto tvrzeny, tedy že po dobu řízení vedeného u zdejšího soudu sp.z. 7 C 199/2008 byl žalovaný omezen nebo zbaven způsobilosti k právním úkonům rozhodnutím soudu.

Dále právní zástupce žalovaného navrhl provedení důkazů právní větu určitých soudních rozhodnutí, k tomu však soud uvádí, že takový důkaz není přípustný, dokazují se tvrzené skutečnosti, skutečnost není možné prokázat právní větou z rozhodnutí, které je v jiné věci, proto soud takové důkazy zamítl.

Jak vyplývá ze shora uvedeného, soud (i při vědomí § 226 odst. 1 o.s.ř. a vázaností právním názorem odvolacího soudu) měl na věc jiný právní názor než soud odvolací, kdy vycházel z ustálené judikatury Nejvyššího soudu ČR, kterou se cítil vázán a o které se domnívá, že má přednost před právním názorem soudu odvolacího.

Protože „k žalobě po zmatečnost podané z důvodu uvedeného v § 229 odst. 1 písm.c) o.s.ř. je zásadně oprávněn pouze ten účastník řízení, který v původním řízení neměl procesní způsobilost nebo nemohl před soudem vystupovat (§ 29 odst. 2 os,ř.) a nebyl v něm řádně zastoupen“ (cit,z rozhodnutí NS ČR sp.zn. 21 Cdo 1503/2003) soud musel zkoumat, co je podmínkou procesní způsobilosti účastníka řízení. Jak soud uvedl shora, „fyzická osoba, která je ve smyslu ustanovení § 8 odst. 1 obč.zák. způsobilá vlastními právními úkony nabývat práv a brát na sebe povinnosti, má procesní způsobilost, ledaže by způsobilost k právním úkonům byl pravomocným rozhodnutím soudu zbavena“ (cit z rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR sp.zn. 21 Cdo 1637/2011) a dále, že „nebyl-li dovolatel zbaven způsobilosti k právním úkonům ani v této způsobilosti omezen, nemůže být splněna podmínka, že neměl procesní způsobilost; k jejímu založení nepostačí, že řízení o zbavení způsobilosti k právním úkonům bylo toliko zahájeno“ (cit. z rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, sp.zn. 2 Cdon 1541/97).

Vzhledem, že z tvrzení žalovaného vyplynulo (stejně tak i z provedených důkazů – znaleckých posudků), že žalovaný nebyl v době probíhajícího řízení u zdejšího soudu vedeného pod sp.zn. 7 C 199/2008, především dne 12.11.2008, kdy uznal nárok žalobce, zbaven ani omezen ke způsobilosti k právním úkonům rozhodnutím soudu, kdy soud v tomto dokazuje na judikaturu uvedenou výše (rozhodnutí NS ČR sp.zn. 21 Cdo 1637/2011 a sp.zn. 1541/97) soud žalobu zamítl.

Závěrem soud dodává, že pokud bude podáno odvolání a věci se bude zabývat soud odvolací, pak soud prvního stupně připomíná, že veškeré žalovaným navržené důkazy (mimo výslechu znalců), které navrhl před poučením soudem o jiném právním názoru dle § 118a odst. 2 o.s.ř. byly soudem provedeny, a tak odvolací soud v případě, že nebude sdílet právní názor soudu prvního stupně, který vychází z judikatury NS ČR, může na základě provedených důkazů sám ve věci rozhodnout a tedy zrušit případně rozsudek zdejšího soudu sp.zn. 7 C 199/2008 aniž by musel věc rušit a vracet soudu prvního stupně k dalšímu projednání.

V případě, že případně odvolací soud takto bude postupovat, případně, že zruší věc a vrátí ji soudu prvního stupně k dalšímu projednání, nechť zváží postup dle § 221 odst. 2 o.s.ř., kdy soud prvního stupně zcela úmyslně (pro vážné důvody uvedené shora) nedodržel závazný právní názor soudu odvolacího, a věc případně přikáže jinému senátu zdejšímu soudu, případně jinému soudu prvního stupně v obvodu Krajského soudu v Praze, když v podání žalovaného se objevila námitka podjatosti vůči místopředsedovi zdejšího soudu a tvrzení, že vyvíjí tlak na jiného soudce zdejšího soudu a že pokud opětovně tato věc bude projednávána u zdejšího soudu, je možné podobné námitky podjatosti i vůči jiným soudcům očekávat i v budoucnosti, a toto může značně ovlivnit délku řízení v negativním slova smyslu.

Shora uvedená skutková zjištění soud aplikoval příslušná ustanovení občanského soudního řádu (dále jen o.s.ř.).

Dle ust § 229 odst. 1 písm. c) o.s.ř. žalobou pro zmatečnost účastník může napadnout pravomocné rozhodnutí soudu prvního stupně nebo odvolacího soudu, kterým bylo řízení

skončeno, jestliže účastník řízení neměl procesní způsobilost nebo nemohl před soudem vystupovat (§ 29 odst. 2) a nebyl řádně zastoupen.

Vzhledem k tomu, že žalovaný měl v řízení u zdejšího soudu sp.zn. 7 C 199/2008 procesní způsobilost dle § 229 odst. 1 písm. c) o.s.ř. a contrario, nemohl podat úspěšně žalobu pro zmatečnost, soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku I a žalobu zamítl.

O nákladech řízení rozhodl soud podle § 151 odst. 1 za použití § 142 odst. 1 o.s.ř. tak, že ve věci zcela úspěšnému žalovanému přiznal právo na náhradu nákladů řízení v celkové výši 17.424,- Kč. Soud při stanovení odměny advokáta postupoval dle vyhl. č. 177/96 Sb., když vyhl. 484/2000 Sb. byla zrušena nálezem Ústavního soudu. Základem pro výpočet sazby mimosmluvní odměny (§ 7 vyhl. 177/1996 Sb.) je částka 10.000,- Kč, vyplývající z § 9 vyhl. 177/1996 Sb., kdy nelze vyjádřit hodnotu práva v penězích. Mimosmluvní odměna za jeden úkon je pak 1.500,- Kč. Náklady se sestávají z těchto položek: Odměna za zastoupení advokátem ve výši 1.500,- Kč za jeden úkon právní služby dle podle § 7 vyhlásky 177/96 Sb., celkem 8 úkonů (převzetí zastoupení, vyjádření k žalobě ze dne 6.9.2011, účast u ú.j. dne 12.1.2012, vyjádření k odvolání žalovaného dne 12.11.2012, účast u ú.j. odvolacího soudu dne 4.4.2013, sdělení soudu otázek znalci dne 1.11.2013, vyjádření k znaleckému posudku dne 16.7.2014, účast u ú.j. dne 13.10.2014) - a 8 x náhrada hotových výdajů po 300,- Kč, (§ 13 odst. 3 vyhlásky 177/96 Sb. ve znění po 31.8.2006). Daně z přidané z hodnoty ve výši 3.024,- Kč. Celkem tedy 17.424,- Kč. Lhůta k plnění byla podle § 160 odst. 1 určena třídní s povinností plnit k rukám advokáta podle § 149 odst. 1 o.s.ř..

Výrok III je odůvodněn § 148 odst. 1 o.s.ř, kdy stát má právo podle výsledů řízení na náhradu nákladů řízení, které platil. Jedná se o náklady na pořízení znaleckého posudku ve výši 24.360,- Kč, které byly přiznány znaleckému ústavu Univerzitě Karlově, 3.lékařské fakultě usnesením ze dne 6.5.2014 č.j. 7 C 105/22011-296, které nabylo právní moci dne 28.5.2014. Soud zároveň postupem dle § 164 o.s.ř. opravuje tímto chybu v počtech, kdy ve při vyhlášení rozsudku u jednání uvedl nesprávně částku 24.360,- Kč, když v částce 7.000,- Kč bylo znalečné pokryto zálohou žalovaného složenou dne 30.9.2013. Správná částka je proto 17.360,- Kč a vzhledem k tomu, že tuto opravu bylo možno provést ve stejnopisech rozsudku, soud a contrario § 164 o.s.ř. nevydával opravné usnesení. Lhůta k plnění byla podle § 160 odst. 1 určena třídní.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího ve dvojím vyhotovení.

Nebude-li povinnost stanovená usnesením splněna dobrovolně, může oprávněný podat návrh na výkon rozhodnutí.

V Praze dne 13. října 2014

**JUDr.,Ing.arch., Zdeněk Blažek, v.r.
předseda senátu**

Za správnost vyhotovení: Eva Haláková